

fremmedes Handelsberettigelse i Købstæderne ogsaa skulle komme til Anvendelse paa Handelspladserne i Almindelighed.

Derimod tror jeg ikke, det gaar an — efter den Opfattelse, jeg har faaet — at sige, at med Hensyn til Valgene til Landstinget skal Esbjerg henregnes til Købstæderne. Det vil utvivlsomt være stridende mod Grundlovens § 37, som udtrykkelig og særlig nævner de forskellige Kommuner, der, uagtet de ikke ere Købstæder, skulle henregnes til Købstæderne, uden at der siges eller blot gives nogen Anthydning af, at hvis der i Fremtiden opstaar flere Handelspladser, skulle disse behandles paa samme Maade. Jeg ser derfor ikke rettere, end at en Forandring i saa Henseende vilde være en Ændring af Grundloven, og hvis dette er rigtig, vilde jo en saadan Ændring ved denne Lov være uheldig. Jeg tror derfor ikke, det er nødvendigt at komme ind paa videre Betragtninger om, hvorledes Bestemmelsen, navnlig i sin Konsekvens, vilde kunne medføre en væsentlig og ubillig Forrykkelse af det nu bestaaende Vælgerforhold, og naar man siger, at Esbjerg har billigt Krav paa at faa mere end een Valgmand til Landstingsvalgene, kan det samme jo siges om mange andre store Kommuner paa Landet, der have flere Tusind Indbyggere, men alligevel ikke faa mere end een Valgmand, uagtet Smaakommuner paa nogle Hundrede Indbyggere ogsaa have en Valgmand. Men, som sagt, jeg tror ikke, det er nødvendigt at forfølge videre disse Betragtninger, om det egentlig er billigt eller ikke; thi jeg ser ikke rettere, end at man ikke ved denne Lov kan komme ind paa at gøre den Forandring, som her foreslaas. Det forekommer mig nemlig bestemt at ville stride mod Grundlovens § 37.

Naar der i § 3 endvidere bestemmes, at de almindelige for Handelspladser gældende Bestemmelser ogsaa skulle gælde for Esbjerg, kunde det dog maasse være hensigtsmæssigt at nævne disse Bestemmelser i Lovforslaget for at afstøre mulige Tvivl i forekommende Tilfælde, da Udtrykket Reglerne for Handelspladserne i Almindelighed er noget ubestemt, om der overhovedet kan siges at være almindelige Regler for Handelspladserne. Naar der ikke i den tilsvarende Bestemmelse, der fandtes i det af Landstinget vedtagne Lovforslag om Handelspladser's kommunale Styrelse blev nævnt de forskellige Lovbestemmelser, var Grunden for en Del den, at det udtrykkelig var fremhævet i Motiverne til Lovforslaget, hvortil der sigtedes; men da nærværende Lovforslag ikke er ledtaget af Bemærkninger, vilde det maasse være hensigtsmæssigt nu at anføre de

Lovbestemmelser, som Reglen kommer til Anvendelse paa. — Naar der sker disse, som det forekommer mig, nødvendige og ønskelige Ændringer i § 3, har jeg i øvrigt intet mod Lovforslaget at erindre, men kan anbefale det til Vedtagelse.

Madsen-Nygdal: At jeg gerne vil støtte det foreliggende Lovforslag, er jo en selvfølge, saa jeg behøvede egentlig slet ikke at forlange Ordet for at udtale dette; thi da vi for en Tid siden havde Lovforslaget om Handelspladser's kommunale Styrelse til Behandling her i dette Ting, udtalte jeg, at den eneste Løsning, jeg kunde se for Esbjergs Vedkommende, var et særligt Lovforslag omtrent af samme Indhold som det, der nu foreligger, idet jeg tillige troede, at et saadant særligt Lovforslag for Esbjergs Vedkommende ikke vilde have nogle Vanskeligheder paa sin Vej. Jeg troede, at det vilde gaa let igennem begge Ting, og jeg troede heller ikke, der vilde være nogen som helst Grund for mig til at forlange Ordet under Behandlingen af et saadant Forslag. Jeg har lagt Mærke til, at det ogsaa er gaaet let igennem det andet Ting. Det blev enstemmig vedtaget i det andet Ting, og jeg ved ikke rettere, end at man fra alle Sider, ogsaa fra den højtærede Indenrigsministers Side, var enig om Forslaget, saaledes som det forelaa fra det andet Ting. Det er derfor en Overraskelse for mig, at der nu alligevel i Dag tilsyneladende beredes Vanskeligheder for dette Forslag. Det gaar altsaa ikke saa let og uhindret, som jeg havde troet, og det er navnlig denne § 3, som der baade fra den højtærede Ministers og den sidste ærede Talers (Johnsen) Side er blevet rejst nogen Tvivl om, hvorvidt den var rigtig. Jeg vilde gerne lægge et godt Ord ind for Lovforslaget, saaledes som det foreligger. Jeg vil i Overensstemmelse med den højtærede Indenrigsministers Udtalelse gøre opmærksom paa, at Grundloven ikke kender nogen særlig Regel for Handelspladser. Med Hensyn til Valgretten kender den kun to Regler, en for Købstæderne og en for Sognekommunerne, og der var, da Grundloven blev til, jo kun disse seks Handelspladser. Saa staar der i Grundlovens § 37, at de henregnes til Købstæderne. Jeg kan ikke forstaa rettere, end at det kan være meget rimeligt og naturligt, naar man ophøjer en Kommune til i alle Maader i øvrigt at have samme Rettigheder som Handelspladserne, at man saa ogsaa siger, at den med Hensyn til Valgretten til Landstinget henregnes til Købstæderne. Og det Ændringsforslag, som blev stillet i det andet